

The background of the cover is a painting. In the foreground, a table is covered with a patterned tablecloth featuring large, stylized leaves in shades of orange, red, and brown. On the table, there is a white bowl containing several red fruits, possibly tomatoes or apples, and a small white dish. To the left of the table, a portion of a blue chair is visible. The middle ground shows a large, slender tree with sparse green leaves and bare branches. The background is a vast, colorful landscape with rolling hills in shades of green, yellow, and orange, suggesting a sunset or sunrise. The sky is a pale blue with soft, wispy clouds. The overall style is impressionistic and vibrant.

Apologia
de l'Empordà

De Banyuls a les illes Formigues

Xavier Febrés

Calligraf

que desfilen amb sandàlies de 500 euros a retaló damunt la coberta del iot o qualsevol altre dels infinits teatres de l'estupidesa humana.

«Cadaqués parla molt poc i, quan parla, parla en grec», li deia Dalí a Buñuel en una carta del 1926. Els grecs a Cadaqués són somàtics, no de llegenda. El local de moda, la cocteleria Boia Nit, és un invent de Manel Vehí Mena, fill de Pere Vehí Contos i rebesnet del bus coraler Costas Kontos, que es va establir a Cadaqués procedent de l'illa grega de Simi, al nord de Rodes, al Dodecanès.

Quan rellegeixo Homer al camí del Jonquet, a la fonda de Chris Little, a la terrassa del Melitón o del Marítim, hi trobo més sentit que a moltes pàgines de *La Vanguardia*. Hi trobo el camp de batalla dels afanys particulars, la bellesa de la llibertat possible, la grandesa de l'empat, l'orgull de pertànyer a aquest mar i la por de perdre'l. No m'abraono a cap localisme, sinó a una cosmogonia que es remunta als aqueus, als feacis, als focuus.

«El Mediterrani no para mai d'explicar-se, de reviure en si mateix», escriu Fernand Braudel. Continua sent l'espill dels meus desigs, el clam fragorós dels meus dubtes, el llit dels meus somnis, les ales de la meva apetència. Per això he vingut a repassar la lliçó. O potser, senzillament, perquè no hi ha res més bell que allò que s'estima amb motiu o sense, amb paraules justes o sense.

Al capvespre una lluna principesca brillava sobre el mar amb un fulgor llis i sense dubtes, com per celebrar que complia noranta anys el cronista local Heribert Gispert, el de la botiga dels diaris. Vaig assistir al concert de Julián Córdoba, que regentava a Cadaqués —amb la dona, la Cristina, i el fill, en Lautaro— la inoblidable pizzeria Boliche.